

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/311/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5616202950
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5616202950.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členov senátu JUDr. Františka Potockého a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnom spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Žilina, ul. Hodžova č. 11, IČO: 31 575 951 proti žalovanému: M. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. T., ul. Q. č. XXX/XXX, zastúpený splnomocneným zástupcom JUDr. Mariánom Gelenekym, advokátom so sídlom L. M., ul. J. č. XX, o zaplatenie sumy 1.562,77 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 5C/57/2016-140 zo dňa 30. júna 2016, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom č. k. 5C/57/2016-140 zo dňa 30.06.2016 žalobu zamietol. Priznal odporcovi (ďalej „žalovanému“) náhradu trov konania a to trov právneho zastúpenia 253,42 eur, ktoré je navrhovateľ (ďalej „žalobca“) povinný zaplatiť žalovanému na účet jeho právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Konštatoval, že žalobou podanou na súd sa žalobca domáhal, aby zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 1.562,77 eur s úrokom vo výške 28 % ročne zo sumy 1.562,77 eur od 12.06.2013 do zaplatenia. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola dňa 29.11.2004 uzatvorená Zmluva o rastovom osobnom účte, ktorou sa banka zaviazala zriadiť pre žalovaného účet č. 8118322001/5600. Vzhľadom na charakter zmluvy uzavretej medzi žalobcom a žalovaným sa jedná o zmluvu spotrebiteľskú, keďže ju uzatváral žalovaný ako spotrebiteľ, ktorý nekonal v rámci obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Žalobca nepreukázal zmluvné dojednanie účastníkov o povinnosti žalovaného platiť poplatky, ktoré mu boli zúčtované na ľarchu rastového osobného účtu a ich výšku. Nepreukázal zmluvné dojednanie účastníkov o výške poplatku, pričom nestačí odkaz na Sadzobník poplatkov veriteľa. Rovnako žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal zmluvné dojednanie účastníkov o povinnosti žalovaného platiť poplatok za vedenie exekúcie, ktoré mu boli účtované na ľarchu účtu. Taktiež si žalobca nespínil povinnosť tvrdenia vo vzťahu k úrokom, ktoré boli účtované na ľarchu účtu žalovaného, keďže neuviedol, z akej sumy, za aké obdobie, a v akej sadzbe boli účtované. Nepreukázal zmluvné dojednanie o povinnosti žalovaného platiť úroky, keď navyše úrok predstavuje odplatu (cenu) veriteľovi za poskytnuté peňažné prostriedky, pričom žalobca žalovanému peňažné prostriedky neposkytol, len zúčtoval na ľarchu účtu poplatky. Za platné zmluvné dojednanie taktiež nemožno považovať Všeobecné obchodné podmienky veriteľa. Tieto majú slúžiť na to, aby nebolo nutné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického alebo vysvetľujúceho charakteru. Za platné zmluvné dojednanie nemožno považovať ani Sadzobník poplatkov veriteľa. Súd preto žalobcovi ako veriteľovi nepriznal účtované úroky a poplatky, pretože nie sú uvedené a individuálne dojednané v Zmluve o rastovom osobnom účte a pri zisťovaní dôvodnosti žalobcom účtovaných úrokov a poplatkov na ne neprihliadol. Z výpisu z účtu žalovaného mal súd preukázané, že za rok 2010, august až december, žalobca zaúčtoval žalovanému poplatky a úroky za august 2010 vo výške 21,33 eur (v zmysle § 711 ods. 1 Obchodného zákonníka za vykonanie platieb je banka oprávnená požadovať úhradu nákladov s tým

spojených, teda súd nezobral do úvahy poplatky za hotovostné vklady a výbery), za september 2010 vo výške 24,26 eur, október 2010 vo výške 28,36 eur, november 2010 vo výške 16,48 eur, december 2010 vo výške 23,61 eur, január 2011 vo výške 21,11 eur, február 2011 vo výške 17,16 eur, marec 2011 vo výške 19,57 eur, apríl 2011 vo výške 21,88 eur, máj 2011 vo výške 20,28 eur, jún 2011 vo výške 24,89 eur, júl 2011 vo výške 25,21 eur, august 2011 vo výške 27,84 eur, september 2011 vo výške 28,01 eur, október 2011 vo výške 28,92 eur, november 2011 vo výške 25,54 eur, december 2011 vo výške 31,23 eur, január 2012 vo výške 25,93 eur, február 2012 vo výške 24,57 eur, marec 2012 vo výške 25,79 eur, apríl 2012 vo výške 24,86 eur, máj 2012 vo výške 25,52 eur, jún 2012 vo výške 24,25 eur, júl 2012 vo výške 24,24 eur, august 2012 vo výške 23,85 eur, september 2012 vo výške 23,30 eur, október 2012 vo výške 27,25 eur, november 2012 vo výške 30,04 eur, december 2012 vo výške 54,44 eur, január 2013 vo výške 71,68 eur, február 2013 vo výške 39,73 eur, marec 2013 vo výške 43,88 eur, apríl 2013 vo výške 43,80 eur, máj 2013 vo výške 50,98 eur, jún 2013 vo výške 18,32 eur, spolu vo výške 1.008,11 eur. Nakoľko žalobca napriek výzve súdu (č.l. 21 spisu), aby predložil výpis žalovaného od vzniku záporného zostatku do 11.06.2013 uvedenú súdom uloženú povinnosť nespĺnil, súd nemohol posúdiť v akej výške žalobca neoprávnene zaúčtoval na ťarchu žalovaného poplatky a úroky za obdobie pred augustom 2010. Žalobu preto v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, (ďalej len „O. s. p.“) tak že priznal žalovanému, ktorý mal plný úspech vo veci, právo na náhradu trov konania potrebných na účelné bránenie práv, proti žalobcovi, ktorý vo veci úspech nemal. Trovy konania žalovaného pozostávajú z trov právneho zastúpenia (prevzatie a príprava zastúpenia, účasť na pojednávaní dňa 30.06.2016 po 71,37 eur, 2 x režijný paušál 8,58 eur + 20 % DPH a z náhrady hotových výdavkov za účasť na pojednávaní dňa 30.06.2016 L. M. - Liptovský Mikuláš, cestovné 61,54 eur, vrátane DPH, spolu trovy právneho zastúpenia 253,42 eur. Pokiaľ si žalovaný uplatnil náhradu za stratu času za účasť na pojednávaní dňa 30.06.2016, súd túto náhradu právnenému zástupcovi žalovaného nepriznal, nakoľko cesta na súdne pojednávanie nebola vykonaná advokátom, ale advokátskym koncipientom, ktorý je zamestnanec advokáta. Advokátsky koncipient teda pri ceste na súdne pojednávanie plnil svoje pracovné povinnosti, v rámci pracovnej cesty, na ktorú bol ako zamestnanec vyslaný. Advokátovi prislúcha náhrada za stratu času v zmysle ust. § 17 ods. 1 citovanej vyhlášky (vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, ďalej len „vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z.“) - poznámka odvolacieho súdu), pretože počas cesty nemôže vykonávať iné povinnosti. Počas cesty advokátskeho koncipienta na súdne pojednávanie však advokátovi ako jeho zamestnávateľovi strata času nevzniká. Súd ďalej právnenému zástupcovi žalovaného nepriznal odmenu za úkon - písomné vyjadrenie zo dňa 23.06.2016, nakoľko sa nejedná o účelne vynaložený úkon, keďže takéto vyjadrenie mohol podať (a podal) advokát na pojednávaní dňa 30.06.2016.

2. Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obidve strany konania.

3. Žalobca sa s rozhodnutím súdu nestotožnil, považoval ho za nesprávne a odôvodňujúc ho tým, že konanie má vady uvedené v § 365 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len C. s. p.), pretože sa mu nesprávnym procesným postupom odňala možnosť uskutočniť pred súdom procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ C. s. p.). Mal za to, že pokiaľ súd považoval návrh za neúplný, ako to vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, mal ho vyzvať na jeho doplnenie v zmysle § 43 ods. 1 O. s. p. Vyzval ho len na doloženie výpisov z účtu žalovaného od vzniku záporného zostatku na účte po 11.06.2013, pričom na ďalšie doplnenie návrhu vyzvaný nebol. Napriek tomu vo veci meritórne rozhodol. Pokiaľ súd tvrdil, že nespĺnil uloženú povinnosť tým, že nepredložil výpisy z účtu žalovaného, priložil poštový podací hárok, z ktorého vyplýva, že dňa 02.06.2016 bola ním vyexpedovaná odpoveď na požadovanú výzvu, a to aj spolu s výpismi z účtu. Keďže súd rozhodol o neurčitej žalobe, pričom jeho rozhodnutiu neprechádzal dostatočná faktická činnosť smerujúca k odstráneniu neúplnosti žaloby ním uplatňovaných nárokov, nepostupoval procesne správne.

Navrhol preto rozsudok súdu zrušiť v celom rozsahu a vrátiť mu vec na ďalšie konanie.

4. Žalovaný prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu napadol odvolaním výrok o trovách konania, ktorý žiadal zmeniť tak, že mu súd prizná náhradu trov konania z titulu trov právneho zastúpenia vo výške 452,32 eur, resp. aby vec zrušil a vrátil súdu na nové konanie a rozhodnutie v napadnutej časti. Nesúhlasil s právnym posúdením predmetnej veci, pokiaľ ide o trovy konania, ktoré mu neboli priznané za náhradu za stratu času a písomné vyjadrenie zo dňa 23.06.2016. V tejto súvislosti uviedol, že z

povahy náhrady za stratu času vyplýva, že prináleží advokátovi bez obmedzenia aj v prípade, ak je úkon právnej služby realizovaný advokátskym koncipientom, ktorého zamestnáva. Samotný pracovný pomer advokátskeho koncipienta nebráni aplikácii tohto ustanovenia, rovnako ako nebráni aplikácii ustanovení o tarifnej odmene advokáta za úkony právnej služby uskutočnené advokátskym koncipientom. Podstatou náhrady za stratu času je paušalizovaná kompenzácia produktívnej časovej jednotky, ktorú by inak mohol advokát využiť na odplatné poskytovanie právnych služieb (podnikanie), avšak vzhľadom na reálnu nevyhnutnosť ju musel venovať cestovaniu. V tejto súvislosti nie je dôvodné rozlišovať medzi cestovaním advokáta a advokátskeho koncipienta, keďže v súlade so zákonom o advokácii a advokátskou tarifou by mohol čas strávený cestovaním využiť na efektívne poskytovanie právnych služieb klientom advokáta aj ním poverený advokátsky koncipient. Pokiaľ ide o úkon, písomné vyjadrenie zo dňa 23.06.2016, bol kvalifikovaným úkonom, v ktorom on pokladal za nevyhnutné vyjadriť sa k skutočnostiam uvedeným v žalobe. Išlo o rozsiahle právne zhodnotenie predmetnej právnej veci a tento úkon advokát nechcel realizovať na pojednávaní, lebo v zmysle zásad vtedy platného O. s. p. by súd predmetné pojednávanie mal odročiť za účelom toho, aby sa žalobca vyjadril k predmetnému vyjadreniu. Ak by advokát podal vyjadrenie až na pojednávaní, nebolo by to v čo najlepšom záujme klienta a tento trval na tom, aby toto bolo podané ešte pred pojednávaním, aby žalobca k nemu mohol zaujať stanovisko. Považoval za potrebné brať ohľad i na to, že on bol žalobcom žalovaný o zaplatenie sumy vo výške 1.526,77 eur s príslušenstvom, pričom na túto sumu žalobca nemal žiaden právny nárok a pokladal za nevyhnutné písomne sa vyjadriť k žalobe.

5. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného sa stotožnil s rozhodnutím súdu.

6. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

7. Vzhľadom na to, že krajský súd vo veci rozhodoval za účinnosti nového procesného kódexu, zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok účinného od 01. 07. 2016, bol povinný pri svojom postupe aplikovať novú právnu úpravu (§ 470 ods. 1 C. s. p.) s tým, že účinky procesných úkonov uskutočnených do 30. 06. 2016 ostali zachované (§ 470 ods. 2 C. s. p.). Zároveň súd v odôvodnení prispôbil terminológiu novej právnej úprave.

8. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie podali včas strany v ktorých neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359, § 362 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno podať týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 a contrario C. s. p.), preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 379, § 380 C. s. p.) a napadnutý rozsudok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 389 ods. 1 písm. b/, § 391 C. s. p.) a to z nasledovných dôvodov:

9. V preskúmvanej veci sa žalobca na žalovanom domáhal zaplatenia sumy 1.562,77 eur spolu s úrokom vo výške 28 % p. a. zo sumy 1.562,77 eur od 12.06.2013 do zaplatenia. V rámci predvolania na pojednávanie adresovaného žalobcovi súd žiadal od neho, aby do pojednávania predložil výpis účtu žalovaného od vzniku povinného zostatku do 11.06.2013. Okresný súd napadnutým rozsudkom žalobu žalobcu zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že ju zamietol len ohľadom poplatkov a úrokov zo Zmluvy o rastovom osobnom účte, ktoré podľa neho predstavovali sumu 1.008,11 eur a to pre nepreukázanie zmluvného dojednanja. Okrem toho konštatoval, že si žalobca nesplnil súdom uloženú povinnosť predložiť výpisy z účtu žalovaného od vzniku záporného zostatku do 11.06.2013.

10. Žalovaný v odvolaní poukazoval na to, že ak súd považoval návrh za neúplný, ako to vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku mal ho vyzvať na jeho doplnenie v zmysle § 43 ods. 1 O. s. p. účinného v čase rozhodovania okresného súdu. Pokiaľ súd tvrdí, že nesplnil uloženú povinnosť ohľadom nepredloženia výpisov z účtu žalovaného tak opak je pravdou a predložil o tom listinný dôkaz.

11. Odvolací súd oboznámiac sa s obsahom spisu tiež konštatuje, že žalobca výzvu súdu splnil podaním došlým 07.06.2016. Napokon súd z tohto podania vychádzal keď vyčíslil poplatky a úroky od augusta 2010 do júna 2013 celkovou sumou 1.008,11 eur. Z toho dôvodu nie je zrejmé tvrdenie súdu o nesplnení ním uloženej povinnosti. Pokiaľ by súd považoval tento listinný dôkaz prípadne za neúplný, tak neuviedol v čom neúplnosť spočíva.

12. Opísanie rozhodujúcich skutočností slúži k vymedzeniu predmetu konania po skutkovej stránke a k jeho identifikácii, ktorá umožňuje odlíšenie od predmetu iných konaní. Opísanie rozhodujúcich skutočností je jednou z podstatných náležitostí riadneho návrhu na začatie konania. Ak teda žaloba neobsahovala všetky podstatné náležitosti bol sudca podľa § 43 ods. 1 O. s. p. účinného v čase rozhodovania súdu povinný vyzvať účastníka, aby nesprávne, neúplné alebo nezrozumiteľné podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorú určí a ktoré nemôže byť kratšia ako 10 dní s tým, že v uznesení zároveň uvedie, ako treba opravu alebo doplnenie vykonať. Ak účastník v lehote podanie neopraví alebo nedoplní a pre uvedený nedostatok nemožno v konaní pokračovať, súd odmietne podanie, ktoré by mohlo byť podľa svojho obsahu návrhom na začatie konania (§ 43 ods. 2 O. s. p.).

13. Okresný súd podľa vyššie uvedených procesných pravidiel nepostupoval. V prvom rade si mal totiž ujasniť čo predstavuje žalovaná suma 1.562,77 eur, keďže to zo žaloby jednoznačne nevyplýva. Podľa odôvodnenia rozhodnutia súdu si sám stotožnil, že uplatnenú pohľadávku predstavujú úroky a poplatky za čas od augusta 2010 do júna 2013 a to v celkovej ním vyčíslenej sume 1.008,11 eur. Okrem toho uplatňovanou bola suma 1.562,77 eur. Nebolo tak zrejme ani to čo predstavuje zvyšná suma a z akých dôvodov o nej nerozhodoval. Okresný súd sa tak podľa odvolacieho súdu nezaoberal ani celou prejednávanou vecou (§ 212 ods. 2 C. s. p.). V tejto súvislosti poukazuje na to, že základom predmetu konania sú všetky okolnosti determinujúce výšku predmetu konania, teda všetky tie skutkové a právne otázky, od ktorých posúdenia závisí výška uplatneného nároku.

14. Pokiaľ ide odvolanie žalovaného do výroku o trovách konania, toto odvolací súd považoval za dôvodné a nestotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že advokátovi neprináleží náhrada za stratu času (§ 17 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z.) v prípade, ak sa pojednávajú mimo sídla advokáta nezúčastní priamo advokát, ale advokátsky koncipient.

Podľa ust. § 17 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z., pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške 1/60 výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu.

Podľa ust. § 89 ods. 3 C. s. p., ak je strana zastúpená advokátom, zastupovanie iným zástupcom ako advokátom je vylúčené. Ustanovenia osobitného predpisu o advokácii tým nie sú dotknuté.

Podľa ust. § 16 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii, pri jednotlivých úkonoch môže advokáta zastúpiť advokátsky koncipient alebo aj iný zamestnanec advokáta.

Odvolací súd dospel k záveru, že stranám nemožno uprieť právo na náhradu nákladov, ktoré vynaložil na zastupovanie „len“ s odôvodnením, že v konkrétnom prípade bol advokát zastúpený koncipientom. Koncipient koná v mene advokáta, úkon ním vykonaný je rovnocenný s úkonom realizovaným priamo advokátom. Ak odmeňovanie advokátskeho koncipienta je riešené pracovnoprávnou úpravou, uvedené nijako nesúvisí s primárnym vzťahom medzi zastúpeným účastníkom a advokátom. Je totiž na advokátovi, aby svoju prácu organizoval čo najefektívnejšie, a to aj s prípadným využitím substitúta.

Podstatou náhrady za stratu času je paušalizovaná kompenzácia produktívnej časovej jednotky, ktorú by inak mohol advokát využiť na odplatné poskytovanie právnych služieb, avšak vzhľadom na reálnu nevyhnutnosť ju musel venovať cestovaniu. Advokát pri poverení koncipienta na účasť na úkone „stráca“ pracovnú silu práve v čase, kedy advokátsky koncipient musí absolvovať cestu na súdom nariadený úkon. Nie je preto dôvodné rozlišovať medzi cestovaním advokáta a advokátskeho koncipienta, keďže v súlade so zákonom č. 586/2003 Z. z. o advokácii by mohol čas strávený cestovaním využiť na efektívne poskytovanie právnych služieb klientom advokáta aj ním poverený advokátsky koncipient.

Argumentácia súdu prvej inštancie nakoniec neobstojí ani z toho dôvodu, že tarifnú odmenu za úkon vykonaný advokátskym koncipientom uznal ako uplatnenú v súlade so zákonom, ale náhradu za stratu času už za takú nepovažoval. Tvrdenia súdu prvej inštancie sú tak protirečivé - pokiaľ by totiž nebolo možné podľa tvrdení súdu prvej inštancie priznať náhradu za stratu času v prípade vykonania úkonu koncipientom, nepatrila by advokátovi za procesný úkon ani odmena (keďže advokátskemu koncipientovi patrí v zmysle pracovnoprávných predpisov mzda).

15. Rovnako sa odvolací súd nestotožnil s nepriznaním trov konania z titulu právneho zastupovania advokátom za úkon - písomné vyjadrenie zo dňa 23.06.2016 podľa okresného súdu z dôvodu, že sa nejedná o účelne vynaložený úkon, keďže takéto vyjadrenie mohol podať (a podal) advokát na pojednávaní dňa 30.06.2016.

Podľa ust. § 13a ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z., odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za písomné podanie na súd alebo iný orgán alebo protistrane týkajúce sa veci samej.

Vzhľadom citované ustanovenie odvolací súd za rozhodujúce považoval to, že vo veci bolo zo strany žalovaného podané vyjadrenie k žalobe týkajúce sa veci samej (doručené súdu mailom dňa 24.06.2016 a poštou dňa 27.06.2016). Nestotožnil sa s okresným súdom v tom, že ho žalovaný mohol podať na pojednávaní dňa 30.06.2016. Žalovanému by preto odmena za tento úkon právnej služby prislúchala.

16. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

17. V ďalšom konaní preto súd vyzve žalobcu na doplnenie žaloby o rozhodné skutkové a právne skutočnosti ohľadom celkovo uplatňovanej sumy 1.562,77 eur s prísl. a to v súlade s ustanoveniami C. s. p. (§ 128, § 129), zistené skutočnosti vyhodnotí a vec opätovne právne posúdi. Svoje rozhodnutie taktiež náležite odôvodní. V novom rozhodnutí zároveň rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C. s. p.).

18. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) - 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ (§ 421 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).